

[Socialministeren.]

som er foretaget af Socialministeriets økonomiske Konsulent efter Opfordring af Ministeriet vist —, at med samme Kontrol som i 1929, samme Understøttelsesdageantal som i 1929 vilde vi have haft mere end 30 000 arbejdsløse færre i Øjeblikket, end vi faktisk har.

Jeg vil gerne saa gøre et Par Bemærkninger om Beskæftigelsen, der jo paavirker Arbejdsløsheden paa en virkelig regulær Maade, som virkelig betyder noget, medens Arbejdsløshedstallet i høj Grad er et fikseret Tal, som fremkommer paa Grundlag af de Forudsætninger, der er for Understøttelse og Kontrol. Ved en Vurdering af den økonomiske Udvikling her i Landet og derigennem ogsaa af Arbejdsløshedssituationen er det nødvendigt at følge og undersøge Beskæftigelsens Udvikling. Ikke desto mindre har der hidtil ikke været foretaget Undersøgelser over dette Spørgsmaal her i Landet, idet de Oplysninger, der kan faas om Antallet af beskæftigede Arbejdere eller Antallet af Arbejdstimer i Produktionsstatistikken, ikke kan benyttes i denne Henseende, da denne Produktionsstatistik i Tidens Løb har udvidet sit Omraade, saadan at den Beskæftigelse, der derigennem konstateres, giver et mindre rigtigt Billede af den stedfundne Beskæftigelsesstigning. Men dertil kommer, at den Produktionsstatistik, vi har, kun omfatter Virksomheder med 6 Mand eller derover. I den Undersøgelse, Socialministeriets økonomiske Konsulent har foretaget, er der foretaget en særlig Undersøgelse af Beskæftigelsen Maaned for Maaned fra 1924 til nu, idet Beskæftigelsen er fundet ved, at man fra Antallet af de organiserede Arbejdsløshedskassemedlemmer trækker Antallet af alle anmeldte arbejdsløse. Man har udeladt Arbejdsmandsforbundet og enkelte andre Fag, hvis Organisationsomraade er blevet meget stærkt udvidet med Fag, som i øvrigt maa ligge paa samme Beskæftigelseslinie som de øvrige Industriefag, fordi Arbejdsmandenes Antal forholdsvis i de enkelte Fag er nogenlunde uforandret gennem Aarene. Men den Udvidelse af Organisationsomraadet, der har fundet Sted, har gjort, at man ikke uden videre har kunnet anvende Tallene herfra.

Beskæftigelsesindekset, som nu for første Gang er fundet her i Landet, og som gaar fra 1924 til i Aar, viser, at fra 1930 til 1938 under de vanskelige Vilkaar, vort Land har gennemlevet, er Beskæftigelsesindekset vokset fra 100 til 121,2, altsaa for hver Gang der i 1930 blev beskæftiget

100 Arbejdere, beskæftiges der nu 121,2. Det er karakteristisk bl. a. for den Madsen-Mygdalske Periode, at i 6-Aaret 1924—30, hvor Konjunkturvilkaaene, Handelsmulighederne, hele Erhvervslivets Frihed til at udfolde sig var helt anderledes liberalistisk præget, steg Beskæftigelsesindekset kun fra 100 i 1924 til 106,5 i 1930 mod Stigningen paa 21 pCt. i de 8 Aar, der er gaaet siden 1930. Forskellen er endda noget større, fordi der i Perioden forud for 1930 ikke er taget Hensyn til en eventuel Udvidelse af Organisationsomraadet og i Perioden efter 1930 ikke er taget Hensyn til, at et stigende Antal arbejdsløse er kommet ind under Statistikken, saadan at det Antal arbejdsløse, der er trukket fra Medlemstallet for at finde Beskæftigelsestallet, faktisk i den sidste Opgørelse er blevet for stort, saaledes at det kan konstateres, at Beskæftigelsesforøgelsen har været endnu større end de 21 pCt., Tallene i øvrigt angiver. Men altsaa, i en Periode, hvor Danmark paa Grund af udefra kommende Begivenheder, Tilbagegang i Landbrugseksporten og hele Verdenskonjunkturen, er blevet ramt stærkere end noget andet Land, er der ikke desto mindre ført en saadan økonomisk Politik, at Beskæftigelsen er vokset op imod 3 Gange saa stærkt som i den overordentlig gunstige Periode fra 1924 til 1930. Den Kritik af Regeringens og Rigsdagens Politik, som er baseret paa Misbrug af Arbejdsløshedstallet, og som negligerer de økonomiske Kendsgerninger, er saglig værdiløs og lidet egnet til at forøge Befolkningens Forstaaelse af den økonomiske Udvikling her i Landet. Jeg kan ogsaa oplyse, at paa Trods af de Vanskeligheder, vi har gennemlevet, saa har Reallønnen været stigende siden 1924—30. Naar Reallønnen ansættes til 100 i 1924, saa var den i 1931, før Krisen brød ud, naaet op til 125, men laa ellers i 1925 paa 102, i 1926 paa 108, i 1927 paa 108, i 1929 paa 110 for i 1930 at gaa op til 119 og i 1931 til 125 og er saa faldet noget, men er i 1938 118. Altsaa ligger Reallønnen højere i de sidste Aar, hvor Madsen-Mygdal, Venstre, ikke har haft Magten, end den gjorde dengang. Hvordan ser det saa ud i andre Lande, hvor man har en Beskæftigelsesstatistik, der gør det muligt at drage Sammenligninger? Vi har en Beskæftigelsesstatistik med Udgangspunkt i 1930 for en lang Række Lande, hvor Sammenligning er mulig, og hvor Udgangspunktet i 1930 er 100. I Schweiz er man naaet til 78, i Holland til 79,6, i U.S.A. til 80,8, i Frankrig til 81,2, i Belgien til 84,8, i Tjekkosllovakiet til 91, i Kanada til 93,2, i Polen til